

ET

ET

ET

EUROOPA KOMISJON

Brüssel 30.9.2010
KOM(2010) 539 lõplik

2010/0267 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Viia nõukogu määrusega (EÜ) nr 73/2009¹ komisjonile antud rakendusvolitused vastavusse komisjoni delegeeritud volituste ja rakendamisolituste vahelise eristusega, mis võeti kasutusele Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291.

- **Üldine taust**

Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 290 ja 291 eristatakse kahte liiki komisjoni õigusakte.

- Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 290 võimaldab seadusandjal delegeerida komisjonile õiguse võtta vastu muid kui seadusandlikke akte, mis on üldkohaldatavad ja mis täiendavad või muudavad seadusandliku akti teatavaid mitteolemuslikke osi. Komisjoni vastuvõetud õigusakte nimetatakse uues aluslepingus kasutatava terminoloogia kohaselt „delegeeritud õigusaktideks” (artikli 290 lõige 3).
- Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 291 kohaselt võtavad liikmesriigid vastu kõik siseriikliku õiguse meetmed, mis on vajalikud liidu õiguslikult siduvate aktide rakendamiseks. Kõnealuste aktidega saab komisjonile anda rakendamisolitused, kui selliste aktide rakendamiseks on vaja ühetaolisi tingimusi. Komisjoni vastuvõetud õigusakte nimetatakse uues aluslepingus kasutatava terminoloogia kohaselt „rakendusaktideks” (artikli 291 lõige 4).

- **Ettepaneku valdkonnas kehtivad õigusnormid**

Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 290 ja 291.

- **Kooskõla Euroopa Liidu muude põhimõtete ja eesmärkidega**

Ei kohaldata.

2. KONSULTEERIMINE HUVITATUD ISIKUTEGA JA MÕJU HINDAMINE

- **Konsulteerimine huvitatud isikutega**

- **Ekspertarvamuste kogumine ja kasutamine**

Huvitatud isikute ega väliseksperidega ei olnud vaja konsulteerida, kuna ettepanek viia nõukogu määrus (EÜ) nr 73/2009 vastavusse Lissaboni lepinguga on institutsioonidevaheline küsimus, mis on seotud kõigi nõukogu määrustega.

¹ ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.

Muudatused tehti lihtsustamise eesmärgil ja piiratud ulatuses ning need on üksnes tehnilist laadi.

- **Mõju hindamine**

Mõjuhinnang ei ole vajalik, kuna ettepanek viia nõukogu määrus (EÜ) nr 73/2009 vastavusse Lissaboni lepinguga on institutsioonidevaheline küsimus, mis on seotud kõigi nõukogu määrustega. Muudatused tehti lihtsustamise eesmärgil ja piiratud ulatuses ning need on üksnes tehnilist laadi.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

- **Kavandatud meetmete kokkuvõte**

Komisjoni delegeeritud volituste ja rakendamisolituste kindlaksmääramine nõukogu määruses (EÜ) nr 73/2009 ning vastava korra kehtestamine kõnealuste õigusaktide vastuvõtmiseks.

Lisaks on lihtsustatud nõuetele vastavusega seotud valdkonda. Samuti on liikmesriikidele antud võimalus mitte nõuda põllumajandusmaa deklareerimist põllumajandustootjatelt, kelle ettevõtte kogupindala on alla ühe hektari.

- **Õiguslik alus**

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 43.

- **Subsidiarsuse põhimõte**

Põllumajanduspoliitika on ELi ja liikmesriikide jagatud pädevus. See tähendab, et seni kuni EL ei ole õigusakte sätestanud, säilitavad liikmesriigid oma pädevuse. Otsetoetused on juba ühenduse õigusaktidega reguleeritud ning olemasolevate eeskirjade lihtsustamine on põhjendatud.

- **Proportsionaalsuse põhimõte**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas.

- **Õigusakti valik**

Kavandatud õigusakt(id): Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus.

Muud meetmed ei oleks asjakohased järgmis(t)el põhjus(t)el: määrust peab muutma määrusega.

4. MÕJU EELARVELE

Käesoleva meetmega ei kaasne täiendavaid ühenduse kulusid.

5. LISATEAVE

- **Lihtsustamine**

Nõuetele vastavusega seotud muudatused lihtsustavad oluliselt olemasolevaid sätteid ja aitavad vähendada liikmesriikide halduskoormust.

Võib eeldada, et liikmesriikidele pakutud võimalus vabastada põllumajandustootjad, kes ei taotle pindalapõhiseid toetusi ja kes deklareerivad üksnes väikesed alad (vähem kui üks hektar), nõudest pindala deklareerida, on peamiselt seotud loomakasvatajatega, kellel ei ole pindalatoetuste taotlemiseks toetuskõlblikku maad. Selliste põllumajandustootjate arvu on raske ette näha, kuid eeldatavasti on see piiratud, võttes arvesse loomatoetuste jätkuvat lahutamist tootmiskohustusest ja üleminekut pindalatoetustele. Muudatus vähendab kindlasti teatavate liikmesriikide halduskoormust.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 42 esimest lõiku ja artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,²

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,³

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt⁴

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 73/2009⁵ on komisjonile antud õigus kõnealuse määruse mõnede sätete rakendamiseks.
- (2) Seoses Lissaboni lepingu jõustumisega tuleb viia komisjonile määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt antud volitused vastavusse Euroopa Liidu toimimise lepingu (alusleping) artiklitega 290 ja 291.
- (3) Komisjonile tuleks anda õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290, et täiendada või muuta määruse (EÜ) nr 73/2009 teatavaid mitteolemuslikke osi. Tuleks kindlaks määrata sellised osad, mida komisjonil on õigus muuta, samuti tingimused, mille alusel selline delegeerimine peab toimuma.
- (4) Selleks et tagada määruse (EÜ) nr 73/2009 ühetaoline kohaldamine, tuleks komisjonile anda õigus võtta vastu rakendusakte aluslepingu artikli 291 kohaselt. Kui sõnaselgelt ei ole teisiti sätestatud, peaks komisjon kõnealused rakendusaktid vastu võtma kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr XX/XXXX (...).

² ELT C [...], [...], lk [...].

³ ELT C [...], [...], lk [...].

⁴ ELT C [...], [...], lk [...].

⁵ ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.

- (5) Mõned otsetoetuskavasid käsitlevad sätted, mida seni on komisjon vastu võtnud talle määrusega (EÜ) nr 73/2009 antud volituste alusel, on sellise tähtsusega, et need tuleks lisada kõnealusesse määrusesse. Nende puhul on tegemist mõnede komisjoni määrustes (EL) nr 1120/2009⁶, (EL) nr 1121/2009⁷ ja (EL) nr 1122/2009⁸ sätestatud üksikasjalike eeskirjadega.
- (6) Võttes arvesse määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaldamisel saadud kogemusi, tuleks kõnealuse määruse mõnesid sätteid lihtsustada, eelkõige seoses nõuetele vastavuse nõuetega.
- (7) Õiguskindluse ja selguse huvides on asjakohane määratleda järgmised mõisted: „viljelusmaa”, „püsikultuurid”, „püsikarjamaa” ning „rohuma”.
Kuna püsikarjamaadel on keskkonnale positiivne mõju, tuleb võtta vastu meetmed olemasolevate püsikarjamaade säilitamise soodustamiseks, et vältida püsikarjamaa suuremahulist muutmist haritavaks maaks. Tagamaks et liikmesriigid määravad kindlaks püsikarjamaa ja põllumajandusmaa vahelise suhtarvu, mis peab püsima muutumatuna, peaks komisjon vastu võtma rakendusaktid kõnealuse suhtarvu kehtestamiseks vajalike andmete kindlaksmääramise kohta.
- (9) Komisjon võib rakendusaktidega vastu võtta eeskirjad, et tagada määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 12 osutatud põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemi tõhus rakendamine ja selle muutmine hästi toimivaks süsteemiks.
- (10) Selleks et nõuetele vastavuse sätete järgimist saaks kontrollida, peavad põllumajandustootjad deklareerima kogu oma ettevõtte põllumajandusmaa. Seda kohaldatakse ka juhul, kui põllumajandustootjad ei taotle pindalapõhiseid otsetoetusi ja nende põllumajandusmaa on väikese pindalaga. Sellisel juhul ei peaks liikmesriigid lihtsustamise huvides nõudma kõnealuste alade deklareerimist, tingimusel et ettevõtte kogupindala ei ületa ühte hektarit ja toetusetaotluses on viidatud kõnealustele aladele.
- (11) Nõuetele vastavuse sätete tõhusaks rakendamiseks tuleb kontrollida, kas põllumajandustootjad täidavad oma kohustusi. Komisjon peaks rakendusaktidega vastu võtma eeskirjad liikmesriikide tehtavate kontrollide kohta, et tagada kõnealuste kontrollide ühetaoline ja piisavalt kõrgel tasemel teostamine, eelkõige seoses põllumajandusettevõtete valiku, kontrollide teostamise ja aruandlusega. Kui liikmesriik otsustab kasutada võimalust, et käsitada rikkumisjuhtumit väiksema rikkumisena või mitte kohaldada vähendamist või väljaarvamist, kui asjakohane summa on väiksem kui 100 eurot, peaks pädev astus järgmisel aastal kontrollima, kas põllumajandustootja on lõpetanud asjaomase tuvastatud rikkumise. Halduskoormuse vähendamiseks tuleks tähelepanu pöörata järelkontrolli süsteemi lihtsustamisele.
- (12) Liikmesriigid peavad rakendama määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 14 sätestatud ühtset haldus- ja kontrollisüsteemi. Kõnealuse süsteemi erinevate osade ühetaolise ja piisavalt kõrgel tasemel toimimise tagamiseks seoses tehniliste aspektidega peaks komisjon vastu võtma rakendusaktid süsteemi ja selle erinevate põhijoonte, määratluste ja kvaliteedinõuete kohta.

⁶ ELT L 316, 2.12.2009, lk 1.

⁷ ELT L 316, 2.12.2009, lk 27.

⁸ ELT L 316, 2.12.2009, lk 65.

- (13) Selleks et tagada toetusetaotluste ühetaoline ja tõhus haldamine peaks komisjon vastu võtma toetusetaotlusi ja toetusõiguste taotlusi käsitlevad rakendusaktid. Kõnealused aktid peaksid tagama selle, et toetuskõlblikkuse tingimuste kontrolli teostamiseks on ette nähtud piisav aeg ja kogu vajalik teave. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel tuleks põllumajandustootjatele anda teatav paindlikkus. Lisaks ei peaks toetuskõlblikkuse eeskirjad, näiteks seoses loomapidamisajaga, takistama põllumajandustootjatel kogu oma ettevõtet üle anda pärast taotluse esitamist, vaid kõnealuse perioodi jooksul. Seepärast tuleks määratleda selliste üleandmise tingimused.
- (14) Toetuskõlblikkuse tingimuste kontrollimisel tuleks võtta arvesse liidu vahendite kaitset. Selleks et saaks kontrollida, kas põllumajandustootjad täidavad toetuse maksmisega kaasnevat kohustusi ja tagada, et vahendid jaotataks nõuetekohaselt toetuskõlblikele põllumajandustootjatele, peaks komisjon vastu võtma rakendusaktid liikmesriikide teostatavate kontrollide kohta. Vajaduse korral peaksid kõnealused aktid sätestama eeskirjad juhuks, kui lisaks pädevale asutusele tegelevad toetuse maksmisega muud talitused, ametiasutused või organisatsioonid.
- (15) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 28 on sätestatud järgitavad miinimumnõuded, kuid artikli 28 lõike 1 esimese lõigu punkti b ei ole asjakohane kohaldada põllumajandustootjate suhtes, kes teatavate tootmiskohustusega seotud kavade kohaselt saavad endiselt otsetoetusi, kuid kelle valduses ei ole ühtegi hektarit maad. Kõnealused põllumajandustootjad on samas olukorras kui eritoetusõigustega põllumajandustootjad ning kõnesolevate kavade täie tõhususe tagamiseks peaks neid seepärast artikli 28 lõike 1 kohaldamisel kohtlema samamoodi. Samuti kui liikmesriik on valinud artikli 28 lõike 1 punkti b kohaselt hektarikünnise, siis V peatüki III jaotises osutatud eritoetust saavate põllumajandustootjate suhtes, kes omavad vähem hektareid kui liikmesriikide valitud künnis, tuleks kohaldada liikmesriikide valitud eurokünnist vastavalt artikli 28 lõike 1 punktile a.
- (16) Tuleks kindlaks määrata eeskirjad seoses ettevõtte põllumajandusmaa miinimumsuurusega, mille kohta võib taotleda toetusõiguste kehtestamist.
- (17) Selleks et tagada otsetoetuste süsteemi järjepidevus erakorraliste ajaolude korral, tuleks komisjonil lubada vastu võtta vajalikud ja põhjendatud meetmed selliste olukordade lahendamiseks.
- (18) Määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotises sätestatud ühtse otsemaksete kava tõhusa haldamise tagamiseks tuleks määratleda mittepõllumajanduslikuks tegevuseks kasutatav põllumajandusmaa.
- (19) Selleks et võtta arvesse siseriiklikke eeskirju, peaksid liikmesriigid haldama riiklikku reservi. Tuleks kehtestada vastavad halduseeskirjad.
- (20) Tuleks kindlaks määrata teatavad eeskirjad, milles käsitletakse kasutamata toetusõiguste riiklikku reservi tagastamist liikmesriikide poolt.
- (21) Toetusõiguse üleandmise piirangut käsitlevaid eeskirju tuleks kohandada, et võtta arvesse konkreetseid olukordi üleandmisel.
- (22) Eritoetusõiguste tingimuste jätkuva täitmise tagamiseks tuleks vastu võtta eeskirjad loomühikute (LÜ) arvutamiseks.

- (23) Selleks et tagada põllumajandustootjate võrdne kohtlemine, peaks komisjon vastu võtma rakendusaktid toetusõiguste algse jaotamise kohta seoses ühtse otsemaksete kava rakendamisega uutes liikmesriikides, nagu on ette nähtud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 55.
- (24) Selleks et tagada põllumajandustootjate võrdne kohtlemine, peaks komisjon vastu võtma rakendusaktid loomühikute arvutamiseks eritoetusõiguste saamise korral, nagu on ette nähtud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 44 lõikega 2.
- (25) Selleks et tagada põllumajandustootjate võrdne kohtlemine, peaks komisjon vastu võtma rakendusaktid määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 kohaste eritoetusmeetmete kohta seoses teatava põllumajandusliku tegevusega, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved, piirkondadega, kus kohaldatakse ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme, ning saagi, loomade ja taimede kindlustusmeetmetega. Taime- ja loomahaiguste ning keskkonnajuhtumitega seotud ühisfondide puhul peaksid kõnealused eeskirjad hõlmama eelkõige rahaliselt toetatavate kommerts-laenude minimaalset ja maksimaalset pikkust ning liikmesriikide kohtusust edastada komisjonile aastaaruanne määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli rakendamise kohta.
- (26) Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotises sätestatud toetuskavade tõhusa haldamise tagamiseks tuleks kehtestada eeskirjad kõnealuste kavade tõhusa toimimise kohta.
- (27) Tuleks kehtestada eeskirjad toetusõiguste üleandmise piirangute kohta lamba- ja kitseliha sektori toetuse puhul.
- (28) Tuleks kehtestada eeskirjad deklareeritavate loomade miinimumarvu kohta seoses eritoetuse ja ammlehmatoetusega.
- (29) Tuleks kehtestada eeskirjad ammlehmatoetuse saamise õiguste üleandmise piirangute kohta.
- (30) Selleks et tagada liikmesriikide valikute nõuetekohane haldamine tootmiskohustusega seotud toetuste puhul, peaks komisjon kindlaks määrama ühtsele otsemaksete kavale vastavad ülemmäärad, tootmiskohustusega seotud meetmed eritoetuse korral, suhkru eritoetuse, puu- ja köögivilja eritoetuse, eraldi makstava marjasektori toetuse ning liikmesriikide teatatud vahendid kooskõlas artikli 69 lõike 6 punktiga a.
- (31) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 132 kohaselt on uutel liikmesriikidel võimalus täiendada põllumajandustootjatele makstavat otsetoetust komisjoni loal. Komisjoni loale mittevastaval viisil makstud täiendavaid riiklikke otsetoetusi käsitatakse ebaseadusliku abina.
- (32) Komisjoni ja liikmesriikide vaheline teabevahetus on oluline vahendite nõuetekohaseks haldamiseks. Komisjon peaks rakendusaktidega vastu võtma ühtsed eeskirjad teabevahetuse kohta. Kõnealused eeskirjad peaksid hõlmama eelkõige liikmesriikide otsuste teatamist ning liikmesriikide saadetavaid statistilisi andmeid ja aruandeid.
- (33) Seetõttu tuleks määrust (EÜ) nr 73/2009 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 73/2009 muudetakse järgmiselt.

(1) Artiklile 2 lisatakse järgmised punktid:

„i) „viljelusmaa” – põllukultuuride tootmiseks haritav maa või kooskõlas artikliga 6 heas põllumajanduslikus ja keskkondlikus korras hoitav maa olenemata sellest, kas maa on kasvuhoonete all või püsi- või äravõetava katte all;

j) „püsiguultuurid” – külvikorravälised kultuurid, välja arvatud püsigu karjamaa, mis võtavad maa enda alla vähemalt viieks aastaks ja annavad korduvat saaki, sealhulgas puukoolid ja lühikese raieringiga madalmets;

k) „püsigu karjamaa” – maa, mida kasutatakse rohu või muude rohttaimede looduslikuks kasvatamiseks (isekülvil teel) või harimiseks (külvamise teel), ning mis ei ole põllumajandusettevõtte külvikorraga hõlmatud viie aasta jooksul või kauem, välja arvatud maa, mis on tootmisest kõrvale jäetud vastavalt nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2078/92*, tootmisest kõrvale jäetud maa vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999** artiklitele 22, 23 ja 24 ning tootmisest kõrvale jäetud maa vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklile 39; ning sel eesmärgil „rohi või muud rohttaimed” – kõik rohttaimed, mis tavapärastel leiduvad looduslikel karjamaadel või mis tavaliselt sisalduvad liikmesriigi (kas loomade karjatamiseks mõeldud või mitte) karja- või rohumaade jaoks mõeldud seemnete segudes. Liikmesriigid võivad lisada komisjoni poolt määratletud põllukultuure;

l) „rohuma” – viljelusmaa, mida kasutatakse rohu tootmiseks (külvatud või looduslik); rohuma hõlmab püsigu karjamaad.

* EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85.

** EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.”

(2) Lisatakse artikkel 2a:

„Artikkel 2a

I lisa muutmise

Uute, vajalikuks osutuda võivate õigusaktide arvesse võtmiseks muudab komisjon I lisa delegeeritud õigusaktiga.”

(3) Artiklile 6 lisatakse järgmised lõiked:

„3. Selleks et tagada, et põllumajandustootjad võtavad meetmeid püsigu karjamaa all oleva maa säilitamiseks, võtab komisjon rakendusaktidega vastu sätted, milles käsitletakse põllumajandustootjate järgitavaid

individuaalkohustusi, kus on määratud, et püsikarjamaa all oleva maa osakaal väheneb.”

4. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu meetodi püsikarjamaa ja põllumajandusmaa vahelise, muutumatuna püsiva suhtarvu kindlaksmääramiseks.”

(4) Artikli 8 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjon vaatab rakendusaktidega läbi IV lisa sätestatud ülemmäärad, võttes arvesse:

- a) muudatusi makstavate otsetoetuste maksimumsummadest;
- b) muudatusi määruses (EÜ) nr 378/2007 sätestatud vabatahtliku ümbersuunamise süsteemis;
- c) põllumajanduslike majapidamiste struktuurimuudatusi;
- d) käesoleva määruse artikli 136 kohaselt tehtavaid ülekandeid Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi (EAFRD).”

(5) Artiklit 9 muudetakse järgmiselt.

a) Lõike 2 esimese lõigu sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Ühele protsendipunktile vastav summa määratakse nendele liikmesriikidele, kus vastavad summad on tekkinud. Nelja protsendipunktilisele vähendamisele vastavad summad jaotab komisjon rakendusaktiga asjaomaste liikmesriikide vahel järgmiste kriteeriumide alusel: ”

b) Lõikele 3 lisatakse järgmine lõik:

„Uute, vajalikuks osutuda võivate õigusaktide arvesse võtmiseks muudab komisjon V lisa delegeeritud õigusaktiga.”

c) Lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Artikli 7 lõike 1 kohaldamisest tulenevad ülejäänud summad ja artikli 7 lõike 2 kohaldamisest tulenevad summad jaotab komisjon rakendusaktidega liikmesriikidele, kus vastavad summad on tekkinud. Neid kasutatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 69 lõikele 5a.”

(6) Artikli 10 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Artikli 7 lõigete 1 ja 2 kohaldamisest tulenevad summad eraldab komisjon rakendusaktidega uuele liikmesriigile, kus vastavad summad on tekkinud. Kõnealuseid summasid kasutatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 69 lõikele 5a.”

(7) II jaotise 2. peatükki lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 11a

Volituste delegerimine komisjonile

1. Selleks et tagada toetuste ümbersuunamise ja finantsdistsipliini ühtlustatud rakendamine, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta üksikasjalikud eeskirjad, milles käsitletakse liikmesriikides põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate ning artiklite 9–11 kohaselt toetuste ümbersuunamisest ja finantsdistsipliinist tulenevate vähendamiste arvutamist.

2. Selleks et tagada artikli 9 lõikes 2 osutatud jaotamine, kehtestab komisjon delegeeritud õigusaktidega kriteeriumid toetuste ümbersuunamise tulemusel vabanenud summade jaotamise kohta.”

(8) Artiklile 12 lisatakse järgmised lõiked:

„5. Selleks et tagada põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemi tõhusus, võib komisjon rakendusaktidega vastu võtta sätted sellise süsteemi hästi toimivaks süsteemiks muutmiseks. Kõnealuste sätetega võib muu hulgas käsitleda põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemi ulatust ja põllumajandustootjate juurdepääsukriteeriume.

6. Komisjon võib rakendusaktidega vastu võtta eeskirjad põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemi ühetaoliseks rakendamiseks.”

(9) Artikli 19 lõikele 1 lisatakse järgmised lõigud:

„Iga liikmesriik määrab põllumajanduslike maatükkide miinimumsuuruse, mille kohta võib taotluse esitada. Miinimumsuurus ei tohi siiski ületada 0,3 hektarit.

Erandina esimese lõigu punktist a võivad liikmesriigid otsustada, et põllumajandustootja, kes ei taotle mitte ühtegi pindalapõhist otsetoetust, ei pea deklareerima oma põllumajanduslikke maatükke juhul, kui kõnealuste maatükkide kogupindala ei ületa ühte hektarit. Põllumajandustootja märgib oma taotlusel tema käsutuses olevad põllumajanduslikud maatükid ja pädeva asutuse nõudmisel asjaomaste maatükkide asukohta.”

(10) Artikli 21 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui leitakse, et põllumajandustootja ei vasta käesoleva määrusega ettenähtud toetuskõlblikkuse tingimustele, vähendatakse makstud või makstavat toetust või selle osa, mille puhul on vajalikud tingimused täidetud, või jäetakse põllumajandustootja toetusest või selle osast ilma, ilma et see piiraks artikliga 23 ettenähtud vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamist.”

(11) Artiklile 22 lisatakse järgmine lõige:

„3. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad kontrollide teostamise kohta 1. peatükis osutatud kohustuste täitmise kontrollimiseks.”

(12) Artikli 23 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Olenemata lõikest 1 ja kooskõlas artikli 27a lõikes 5 osutatud eeskirjades sätestatud tingimustega võivad liikmesriigid otsustada mitte kohaldada vähendamist või väljaarvamist, mille suurus on kuni 100 eurot ühe põllumajandustootja ja kalendriaasta kohta.

Kui liikmesriik otsustab kasutada esimeses lõigus sätestatud võimalust, võtab pädev asutus järgmisel aastal vajalikud meetmed kontrollimaks, kas põllumajandustootja on asjaomase tuvastatud rikkumise lõpetanud. Põllumajandustootjat teavitatakse avastatud rikkumistest ja parandusmeetmete võtmise kohustusest.”

(13) Artiklit 24 muudetakse järgmiselt.

a) Lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Vähendamiste ja väljaarvamiste arvutamiseks võetakse arvesse tuvastatud rikkumiste tõsidust, ulatust, püsivust ja korduvust ning lõigetes 2–4 sätestatud kriteeriume.”

b) Lõike 2 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Kui põllumajandustootja ei ole võtnud koheseid parandusmeetmeid, kõrvaldades sellega avastatud rikkumise, võtab pädev asutus nõutavaid meetmeid, mis võivad vajaduse korral piirduda ametliku kontrolliga, selle tagamiseks, et põllumajandustootja lõpetaks asjaomase tuvastatud rikkumise. Põllumajandustootjat teavitatakse tuvastatud väiksematest rikkumistest ja parandusmeetmete võtmise kohustusest.”

(14) II jaotise 4. peatükki lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 27a

Volituste delegeerimine komisjonile

1. Selleks et tagada vahendite nõuetekohane jaotamine toetuskõlblikele põllumajandustootjatele ja käesoleva peatükiga ettenähtud ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamine tõhusal, ühtsel ja mittediskrimineerival viisil, mis kaitseb liidu finantshuve, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta:

- a) konkreetsed mõisted, et tagada ühtse süsteemi ühetaoline rakendamine;
- b) sätted toetuse arvutamise aluse ühtlustatud määratluse kohta, sealhulgas eeskirjad, kuidas tegutseda teatavatel juhtudel, kui toetuskõlblikud alad sisaldavad maastikuelemente ja puid;
- c) eeskirjad põllumajandustootjate õiguste kaitseks vääramatute jõu või erandlike asjaolude korral artikli 31 tähenduses;
- d) eeskirjad, millega tagatakse ühtlustatud alus nõuetele vastavusega seotud vähendamiste arvutamiseks, võttes arvesse toetuste ümbersuunamisest ja finantsdistsipliinist tulenevaid vähendamisi;

e) eeskirjad käesoleva peatüki nõuetekohaseks kohaldamiseks võetavate liikmesriikide täiendavate meetmete ja liikmesriikidevahelise võimaliku vastastikuse abi kohta.

2. Vahendite nõuetekohase jaotamise tagamiseks seoses artikli 19 kohaste toetusetaotlustega toetuskõlblikele põllumajandustootjatele ja selleks et saaks kontrollida, kas põllumajandustootjad täidavad sellega seotud kohustusi, sätestab komisjon delegeeritud õigusaktidega järgmise:

a) eeskirjad deklareeritavate põllumajanduslike maatükkide miinimumsuurus kohta, et vähendada põllumajandustootjate ja ametiasutuste halduskoormust;

b) erand nõukogu määrusest (EMÜ, Euratom) nr 1182/71,* et kaitsta põllumajandustootjate toetusõigusi, kui taotluste esitamise või muudatuste tegemise lõppkuupäev on riigipüha, laupäev või pühapäev;

c) toetuse või toetusõiguste taotluse hilinenud esitamise korral sellise hilinemise maksimaalne aeg ja vähendamised.

3. Selleks et tagada artikliga 20 ettenähtud toetuskõlblikkuse tingimuste kontrolli teostamine tõhusal, ühtsel ja mittediskrimineerival viisil, mis kaitseb liidu finantshuve, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta sätteid, eelkõige juhul, kui põllumajandustootja takistab kontrolli teostamist.

4. Selleks et tagada, et vähendamiste ja väljaarvamiste arvutamine toimub kooskõlas artiklis 21 sätestatud põhimõtetega ning tõhusal, ühtsel ja mittediskrimineerival viisil, mis kaitseb liidu finantshuve, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu:

a) sätteid vähendamiste ja väljaarvamiste kohta seoses taotluses esitatud teabe õigsuse ja täielikkusega, nagu pindala ja loomade üledeklareerimine või alade mittedeklareerimine, samuti sätteid tahtlike rikkumiste, väiksemate rikkumiste, vähendamiste kuhjumise ning erinevate vähendamiste samaaegse kohaldamise ühetaolise ja õige kohtlemise kohta ning erisätted artikli 68 kohaselt rakendatavate meetmete kohta.

b) eeskirjad teatavate juhtude kohta, mil vähendamisi ei kohaldata, tagades proportsionaalsuse juhul, kui vähendamisi kohaldatakse.

5. Selleks et nõuetele vastavus oleks tagatud tõhusal, ühtsel ja mittediskrimineerival viisil, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad vähendamiste arvutamiseks ja kohaldamiseks artiklites 23 ja 24 sätestatud põhimõtete kohaselt, sealhulgas eeskirjad teatavate juhtude kohta, mil vähendamisi ei kohaldata.

Artikkel 27b

Rakenduseeskirjad

Käesoleva peatüki ühetaoliseks rakendamiseks kehtestab komisjon rakendusaktidega:

- a) ühtse süsteemi põhijooned, mõisted ja kvaliteedinõuded iga artikli 15 kohase toetusetaotluse esitanud põllumajandustootja isikuandmete registreerimiseks;
- b) artikli 16 kohase elektroonilise andmebaasi põhijooned, mõisted ja kvaliteedinõuded;
- c) artikli 17 kohase põldude identifitseerimise süsteemi põhijooned, mõisted ja kvaliteedinõuded;
- d) artikli 18 kohaste toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi põhijooned, mõisted ja kvaliteedinõuded;
- e) eeskirjad artikli 19 kohaste toetuste ja toetusõiguste taotluste kohta, sealhulgas taotluste esitamise lõppkuupäev, nõuded toetuste taotlustes märgitavate miinimumandmete kohta, toetusetaotluste muutmise või tühistamise sätted, toetusetaotluse esitamise nõudest vabastamine ning sätted, mis lubavad liikmesriigil kasutada lihtsustatud menetlust või kohandada ilmselgeid vigu;
- f) kontrolli teostamist käsitlevad eeskirjad, et kontrollida kohustuste täitmist ning taotluses esitatud teabe õigsust ja täielikkust. Kanepi puhul hõlmavad need üksikasjalikke eeskirju, milles käsitletakse erikontrollimeetmeid ja tetrahüdrokannabinooli taseme määramise meetodeid, ning puuvilla puhul tunnustatud tootmisharudevaheliste organisatsioonide kontrollisüsteemi;
- g) kanepi puhul üksikasjalikud eeskirjad, milles käsitletakse erikontrollimeetmeid ja tetrahüdrokannabinooli taseme määramise meetodeid;
- h) puuvilla puhul tunnustatud tootmisharudevaheliste organisatsioonide kontrollisüsteem;
- i) eeskirjad alusetult makstud toetusesummade sissenõudmise ja alusetult määratud toetusõiguste kohta;
- j) tehnilised mõisted käesoleva peatüki ühetaoliseks rakendamiseks;
- k) sätted seoses ettevõtte üleandmisega, kui antakse üle ka kohustused, mis tuleb veel täita seoses asjaomase toetuse saamise tingimustega.

* EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1.”

(15) Artikli 28 lõike 1 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Artikli 44 lõike 1 kohaselt eritoetusõigusi omavate põllumajandustootjate või IV jaotise 1. peatüki 10. jaos osutatud lamba- ja kitsetoetusi saavate põllumajandustootjate või IV jaotise 1. peatüki 11. jaos osutatud veise- ja

vasikaliha toetusi saavate põllumajandustootjate või III jaotise 5. peatükis osutatud põllumajandustootjate, kes omavad vähem hektareid kui liikmesriikide valitud künnis esimese lõigu punkti b kohaldamisel, suhtes kohaldatakse käesoleva lõike esimese lõigu punktis a osutatud tingimusi.”

(16) Artikli 29 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Erandina lõikest 2 võib komisjon rakendusaktiga:

- a) sätestada ettemaksete tegemise;
 - b) lubada liikmesriikidel, arvestades eelarveseisundit, teha enne 1. detsembrit ettemakseid piirkondades, kus põllumajandustootjad on erandlike asjaolude tõttu tõsisest rahalistes raskustes:
 - i) kuni 50 % ulatuses toetuste summast
- või
- ii) kuni 80 % ulatuses toetuste summast juhul, kui ettemaksed on juba ette nähtud.

Komisjon võib rakendusaktidega vastu võtta kõnealuste ettemaksete tegemist käsitlevad eeskirjad.”

(17) Lisatakse artikkel 31a:

„Artikkel 31a

Rakenduseeskirjad

Komisjon võib rakendusaktidega vastu võtta eriolukordades praktiliste ja konkreetsete probleemide lahendamiseks vajalikud ja nõuetekohaselt põhjendatud meetmed. Sellised meetmed võivad käesoleva määruse teatavatest sätetest kõrvale kalduda, kuid üksnes sellises ulatuses ja sellise aja jooksul, mis on hädavajalik.”

(18) Artiklile 33 lisatakse järgmised lõiked:

„4. Liikmesriik võib otsustada kindlaks määrata ettevõtte põllumajandusmaa miinimumsuuruse, mille kohta võib taotleda toetusõiguste kehtestamist. Miinimumsuurus ei ole siiski suurem kui esimese lõigu punkti b alusel kehtestatud piirangud koostoimes artikli 28 lõike 1 teise lõiguga. Miinimumsuurust ei määrata kindlaks artiklis 60 ja 65 osutatud eritoetusõiguste kehtestamiseks.

5. Uute, vajalikuks osutuda võivate õigusaktide arvesse võtmiseks muudab komisjon IX lisa delegeeritud õigusaktiga.

6. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad toetuse taotlemise kohta toetusõiguste jagamise aastal, kui õigused ei ole võib-olla veel lõplikult kehtestatud või kui jaotamist mõjutavad teatavad asjaolud, samuti käesolevas jaotises osutatud ühtse otsemaksete kava ülemmäära kohta.”

(19) Artikli 34 lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui põllumajandusettevõtte põllumajandusmaad kasutatakse ka mittepõllumajanduslikuks tegevuseks, nagu on osutatud esimese lõigu punktis a, käsitatakse kõnealust maad peamiselt põllumajandustegevuseks kasutatava maana, kui mittepõllumajandusliku tegevuse intensiivsus, laad, kestus ega ajastus ei kahjusta oluliselt põllumajandustegevust. Liikmesriigid kehtestavad kriteeriumid kõnealuse lõigu rakendamiseks oma territooriumil.”

(20) Artikli 36 teine lõik jäetakse välja.

(21) Artikli 38 teine lõik asendatakse järgmisega.

„Integreerimise edasilükkamise korral võivad liikmesriigid otsustada lubada kasvatada järelkultuure toetuskoõblikel hektaritel maksimaalselt kolme kuu jooksul alates iga aasta 15. augustist. Liikmesriikide taotlusel võib seda kuupäeva rakendusaktidega siiski muuta piirkondade puhul, kus kliimaatilistel põhjustel koristatakse teravilja tavaliselt varem.”

(22) Artikli 39 lõige 2 jäetakse välja.

(23) Artikli 40 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui toetusõigused määratakse viinamarjakasvatajatele, kohandab komisjon, võttes arvesse kõige värskemaid andmeid, mille liikmesriigid on talle kättesaadavaks teinud nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 103o ja artikli 188a lõike 3 kohaselt rakendusaktidega käesoleva määruse VIII lisa kindlaks määratud riiklike ülemmäärasid. Riiklike ülemmäärade kohandamisele eelneva aasta 1. detsembriks esitavad liikmesriigid komisjonile käesoleva määruse IX lisa punktis B osutatud toetusõiguste piirkondliku keskmise väärtuse.”

(24) Artiklit 41 muudetakse järgmiselt.

a) Lõikele 1 lisatakse järgmised lõigud:

„Liikmesriigid võivad riiklikku reservi hallata piirkondlikul tasandil. Sel juhul jaotavad liikmesriigid riigi tasandil saadaolevaid summasid täielikult või osaliselt vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele ning sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine.

Igale piirkondlikule tasandile jaotatud summasid võib käsitada üksnes asjaomases piirkonnas jaotamiseks saadaolevatena, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse lõiget 4 või vastavalt liikmesriigi valikule lõiget 2.”

b) Lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriigid kasutavad riikliku reservi vahendeid selleks, et jaotada vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ning sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine, toetusõigusi nende põllumajandustootjatele, kes on eriolukorras.”

- c) Lisatakse järgmine lõige:

„7. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad toetusõiguste jaotamise kohta juhul, kui põllumajandustootjal on õigus saada toetusõigusi lõpliku kohtumääruse või liikmesriigi pädeva asutuse lõpliku haldusakti alusel.”

- (25) Artiklile 42 lisatakse järgmised lõigud:

„Põllumajandustootjad võivad vabatahtlikult loovutada toetusõigusi riiklikku reservi.

Komisjon võtab rakendusaktidega vastu meetmed seoses kasutamata toetusõiguste tagastamisega riiklikku reservi.”

- (26) Artiklit 43 muudetakse järgmiselt.

- a) Lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Toetusõiguse üleandmise piirangut, millele on osutud kolmandas lõigus, ei kohaldata toetusõiguste tegeliku või eeldatava pärimise korral ilma samaväärse arvu toetuskõlblike hektariteta.”

- b) Lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui toetusõigused müüakse kas koos maaga või ilma, võivad liikmesriigid vastavalt liidu õiguse põhialustele otsustada, et osa müüdnud toetusõigustest kantakse tagasi riiklikku reservi või et toetusõiguste ühikuväärtust vähendatakse riikliku reservi kasuks, vastavalt komisjoni poolt rakendusaktides määratud kriteeriumidele.

Kinnipidamist ei kohaldata maaga või maata toetusõiguste müügi puhul põllumajandustegevust alustava põllumajandustootja suhtes ning toetusõiguste tegeliku või eeldatava pärimise korral.”

- c) Lisatakse järgmine lõige:

„4. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad toetusõiguste üleandmise teatavate tingimuste kohta, samuti eeskirjad sellisel juhul liikmesriikide järgitava menetluse kohta ning artikli 62 lõike 3 kohaldamisel eeskirjad põllumajandustootja kasutatud toetusõiguste protsendi arvutamise ja selliste toetusõiguste kasutamise kohta. Kõnealused eeskirjad võivad hõlmata ka toetusõiguste üleandmist, juhul kui liikmesriigid kasutavad lõike 1 kolmanda lõiguga ettenähtud võimalust, ja toetusõiguste väärtuse kinnipidamist lõike 3 teises lõigus osutatud toetusõiguste müügi korral.”

- (27) Artiklile 44 lisatakse järgmine lõige:

„4. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad loomühikute (LÜ) arvutamise kohta eritoetusõiguste puhul ja eritoetusõiguste kasutamise korral.”

- (28) III jaotise 1. peatükki lisatakse järgmine artikkel:

Volituste delegerimine komisjonile

1. Selleks et tagada põllumajandustootjate õiguste kaitse, võib komisjon delegeritud õigusaktidega vastu võtta:

- a) eeskirjad toetuskõlblikkuse ja põllumajandustootjate juurdepääsu kohta ühtsele otsemaksete kavale tegeliku või eeldatava pärandi, rentimise, õigusliku seisundi või nimetuse muutumise korral ja ettevõtte ühinemise või jagunemise korral;
- b) eeskirjad toetusõiguste ühikuväärtuse arvutamise ja toetusõiguste muutmise, eelkõige toetusõiguste osade muutmise kohta;
- c) konkreetsed mõisted artikli 41 lõike 2 kohaldamisel põllumajanduslikku tegevust alustavate põllumajandustootjate puhul;
- d) eeskirjad toetusõiguste ühikuväärtuse ja arvu kehtestamise ja arvutamise kohta või riiklikust reservist saadud toetusõiguste väärtuse suurendamise kohta;
- e) eeskirjad toetusõiguste jaotamise kohta riiklikust reservist põllumajandustootjatele, kes deklareerivad, et neil on vähem hektareid kui toetusõigusi, mida neile oli jaotatud vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklitele 43 ja 59, juhul kui liikmesriigid kasutavad artikli 41 lõikega 3 ettenähtud võimalust;
- f) eeskirjad artikli 41 lõikes 4 osutatud eriolukordade määratlemise kohta ja eeskirjad sellises eriolukorras olevate põllumajandustootjate juurdepääsu kohta riiklikust reservist jaotatavatele toetusõigustele.

2. Selleks et tagada toetusõiguste nõuetekohane haldamine võtab komisjon delegeritud õigusaktidega vastu eeskirjad toetusõiguste deklareerimise ja kasutamise kohta.

3. Selleks et selgitada eriolukordi, mis võivad esineda ühtse otsemaksete kava kohaldamisel, võtab komisjon delegeritud õigusaktidega vastu:

- a) eeskirjad riiklikes õigusaktides olevate „pärandi” ja „eeldatava pärandi” mõistete kohta;
- b) eeskirjad toetusõiguste arvu ja ühikuväärtuse ja arvutamise ning toetusõiguste suurendamise kohta seoses toetusõiguste jaotamisega käesoleva jaotise sätete kohaselt; sealhulgas võimalus esitada põllumajandustootja taotluse alusel jaotatud toetusõiguste esialgne ühikuväärtus ja arvu või toetusõiguste suurendamine ning tingimused toetusõiguste esialgse ja lõpliku ühikuväärtuse ja arvu kohta juhul, kui müügi- või rendileping mõjutaks toetusõiguste jaotamist.

4. Selleks et lihtsustada puu- ja köögiviljasektori ühtsesse otsemaksete kavasse integreerimise edasilükkamist, võtab komisjon delegeritud

õigusaktidega vastu eeskirjad, millega nähakse ette võimalus lubada kasvatada järelkultuure toetuskõlblikel hektaritel liikmesriikides, kes on kasutanud ühte artikli 51 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud võimalust;

5. Selleks et kehtestada loetelu otsetoetuskõlblikest kanepisortidest ja kaitsta inimeste tervist, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad, mille kohaselt on toetuste maksmise tingimuseks teatavate sortide sertifitseeritud seemne kasutamine ja milles sätestatakse artiklis 39 osutatud kanepisortide kindlaksmääramise kord.”

(29) Artikli 51 lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Lähtuvalt iga liikmesriigi valikust määrab komisjon rakendusaktidega kindlaks ülemmäära iga artiklites 52–54 osutatud otsetoetuse jaoks.”

(30) III jaotise 2. peatükki lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 54a

Volituste delegeerimine komisjonile

Selleks et võtta arvesse asjaomase sektori eripära, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad toetusõiguste kehtestamise ja arvutamise kohta ning käesoleva peatükiga ettenähtud võimaluste kohta.”

(31) Artikli 57 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Uued liikmesriigid kasutavad riikliku reservi vahendeid selleks, et jaotada objektiivsete kriteeriumide alusel ning sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine, toetusõigusi nendele põllumajandustootjatele, kes on eriolukorras.”

(32) Artiklile 59 lisatakse järgmine lõige:

„4. Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed, et selgitada välja toetuskõlblikud põllumajandustootjad ja määrata esialgu kindlaks hektarite arv ning eelnevalt kontrollida taotluse suhtes kehtivaid tingimusi.”

(33) Artiklile 60 lisatakse järgmine lõik:

„Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad artikli 44 lõike 2 punktis a osutatud põllumajandusliku tegevuse, mis on väljendatud loomühikutes, arvutamise kohta, ning artikli 44 lõike 2 punktis b osutatud minimaalse põllumajandusliku tegevuse kontrollimise kohta uutes liikmesriikides.”

(34) Artikli 62 lõikele 3 lisatakse järgmine lõik:

„Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed seoses põllumajandustootja kasutatavate toetusõiguste osakaalu arvutamisega.”

(35) III jaotise 3. peatükki lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 62a

Volituste delegeerimine komisjonile

1. Selleks et tagada toetusõiguste tõhus haldamine liikmesriikides, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad toetusõiguste algse jaotamise kohta ühtse otsemaksete kava rakendamisel liikmesriikides, kes on kohaldanud ühtse pindalatoetuse kava.
2. Selleks et võtta arvesse põllumajandussektori muutunud olukorda, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad võrdlusperioodi kohta artikli 57 lõike 3 ja artikli 59 lõike 3 kohaldamisel.
3. Selleks et tagada toetusõiguste tõhus haldamine, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad toetusõiguste ühikuväärtuse ja arvu kehtestamise ja arvutamise kohta või käesoleva peatüki kohaselt ja sellega ettenähtud võimaluste alusel riiklikust reservist saadud toetusõiguste ühikuväärtuse suurendamise kohta.
4. Toetusesaajate õiguste kaitseks võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu:
 - a) eeskirjad toetusõiguste jaotamise kohta riiklikust reservist põllumajandustootjatele, kes deklareerivad, et neil on vähem hektareid kui toetusõigusi, mida neile oli jaotatud vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklitele 43 ja 59, kui ühtse pindalatoetuse kava kohaldanud liikmesriik kasutab käesoleva määruse artikli 57 lõikega 5 ettenähtud võimalust;
 - b) eeskirjad artikli 57 lõikes 2 osutatud eriolukordade määratlemise kohta ja eeskirjad sellises eriolukorras olevate põllumajandustootjate juurdepääsu kohta käesoleva peatüki kohaselt riiklikust reservist jaotatavatele toetusõigustele.”

(36) Artikli 67 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võivad 1. augustiks 2009 otsustada integreerida ühtsesse otsemaksete kavasse 2010. või 2011. aastal IV jaotise 5. jaos osutatud seemnetoetuse ning XI lisa punktis 1 osutatud kavad, välja arvatud kõva nisu eritoetus. Sel juhul kohandab komisjon rakendusaktidega artiklis 40 osutatud riiklikke ülemmäärasid, lisades XII lisa summad asjaomasele abikavale.”

(37) III jaotise 4. peatükki lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 67a

Volituste delegeerimine komisjonile

Selleks et lisada ühtsesse otsemaksete kavasse XI lisa loetletud tootmiskohustusega seotud toetused ja IX artiklis osutatud veinisektori toetusprogrammid, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad toetuse saamise kohta, summa kindlaksmääramise kohta ja jaotatavate toetusõiguste arvu või ühikuväärtuse suurendamise kohta.”

(38) Artiklit 68 muudetakse järgmiselt.

a) Lõike 2 punkti a alapunkt ii asendatakse järgmisega:

„ii) komisjon on rakendusaktiga ja ilma artiklis 141c osutatud komitee abita selle heaks kiitnud;”

b) Lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Selleks et tagada liidu vahendite tõhus ja sihipärane kasutamine ning vältida topeltrahastamist muu sarnase toetusvahendi alusel, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu lõike 2 punkti a alapunktis ii osutatud komisjoni heakskiidu saamise tingimused ja käesolevas peatükis osutatud toetuse saamise tingimused, eeskirjad kooskõla kohta muude liidu meetmetega ning eeskirjad toetuse kumuleerumise kohta, samuti eeskirjad lõikes 1 osutatud üksikute toetusmeetmete mõiste kohta.”

c) Lõike 8 teine lõik jäetakse välja.

d) Lisatakse järgmised lõiked:

„9. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu:

a) eeskirjad iga toetusõiguse ühikuväärtuse arvutamise kohta põllumajandustootja puhul, kes ei oma toetusõigust ja kes taotleb lõike 1 punktis c osutatud toetust, sealhulgas eeskirjad artikli 131 lõikes 2 osutatud ühtse pindalatoetuse kava raames hektaripõhise summa suurendamise kohta;

b) eeskirjad põllumajandustootja keskmise aastatoodangu hävitamise arvutamise kohta kooskõlas artikli 70 lõikega 2 käesoleva artikli lõike 1 punktis d osutatud toetuse saamiseks, sealhulgas eeskirjad põllumajandustootja kohustuste kohta teavitada liikmesriiki oma kindlustuslepingust;

c) lõike 1 punkti a alapunkti v kohaselt võetavate meetmete hindamise ja heakskiitmise menetlus.

10. Vastavalt iga liikmesriigi poolt lõike 8 esimese lõigu kohaselt tehtud otsusele, kehtestab komisjon rakendusaktiga kõnealusele toetusele vastava ülemmäära.”

(39) Artiklit 69 muudetakse järgmiselt.

a) Lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Vastavalt iga liikmesriigi poolt lõike 1 kohaselt tehtud otsusele kasutatava riikliku ülemmäära summa kohta, kehtestab komisjon rakendusaktidega kõnealusele toetusele vastava ülemmäära.”

b) Lõikele 4 lisatakse järgmine lõik:

„Lähtuvalt iga liikmesriigi valikust määrab komisjon rakendusaktidega kindlaks vastava üldise ülemmäära käesolevas lõikes osutatud toetuse jaoks.”

c) Lõiget 6 muudetakse järgmiselt:

i) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) artikli 68 lõikes 1, kasutades summat, mis arvutatakse vastavalt käesoleva artikli lõikele 7 ja mille komisjon kehtestab rakendusaktiga, ja/või”

ii) lisatakse järgmine lõik:

„Lähtuvalt iga liikmesriigi valikust kehtestab komisjon rakendusaktidega vastava summa esimese lõigu punktis a osutatud vahendite jaoks.”

d) Lõike 7 neljas lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigi taotlusel vaatab komisjon kehtestatud summad läbi rakendusaktiga ja lähtudes eeskirjadest, mille komisjon kehtestab sama liiki õigusakti kohaselt.”

(40) Artiklit 71 muudetakse järgmiselt:

a) Lõike 6 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjon määrab rakendusaktidega kindlaks rahaliselt toetatavate kommerts-laenude minimaalse ja maksimaalse pikkuse ning nende allikad. Kõnealused õigusaktid võivad hõlmata eeskirju põllumajanduskogukondade teabe kohta.”

b) Lõige 10 asendatakse järgmisega:

„10. Liikmesriigid esitavad komisjonile aastaaruande käesoleva artikli rakendamise kohta. Komisjon kehtestab rakendusaktidega kõnealuse aruande vormi, sisu, ajastuse ja tähtsuse.”

(41) Artiklile 76 lisatakse järgmine lõige:

„3. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad vähenduskoefitsientide kohta, sealhulgas kõnealuste koefitsientide arvutusmeetodi ja kehtestamise kuupäeva kohta.”

(42) IV jaotise 1. peatüki 1. jaole lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 76a

Volituste delegerimine komisjonile

Selleks et tagada liidu vahendite tõhus ja sihipärane kasutamine ning põllukultuuripõhiste kavade tõhus haldamine, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad miinimumpindala kohta ning käesolevas jaos osutatud põllukultuuride külvi ja harimist käsitlevate erinõuete kohta.”

(43) Artiklile 77 lisatakse järgmised lõigud:

„Põllukultuuripõhiste toetuskavade kohaldamiseks võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad tärglisekartuli kasvatajatele toetuse andmise tingimuste kohta, sealhulgas eeskirjad toetuskõlblikkuse, minimaalse hinnataseme ja toetuse maksmise kohta.

Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed toetuse maksmiseks.”

(44) Artiklile 80 lisatakse järgmine lõik:

„Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed maguslupiini mõrude seemnete sisalduse arvutamiseks.”

(45) Artikli 81 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Kui pindala, mille jaoks valgurikaste taimede toetust taotletakse, ületab tagatud maksimumpindala, vähendab komisjon rakendusaktidega kõnealusel aastal proportsionaalselt põllumajandustootja kohta pindala, mille jaoks valgurikaste taimede toetust taotletakse.

Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed seoses vähenduskoefitsientidega, sealhulgas kõnealuste koefitsientide arvutusmeetodi ja kehtestamise kuupäevaga.

3. Kui liikmesriik otsustab kooskõlas artikliga 67 lisada käesolevas jaos ettenähtud valgurikaste taimede toetuse ühtsesse otsemaksete kavasse, vähendab komisjon rakendusaktidega käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tagatud maksimumpindala võrdeliselt valgurikaste taimede toetussummaga, mis vastavad XII lisas esitatud kõnealuse liikmesriigi toetussummale.

Selleks et tagada liidu vahendite tõhus ja sihipärane kasutamine ning põllukultuuripõhiste kavade tõhus haldamine, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu:

- a) eeskirjad käesolevas jaos osutatud miinimumpindala kohta ning käesolevas jaos osutatud põllukultuuride külvi ja harimist käsitlevate erinõuete kohta;
- b) eeskirjad toetuse andmise tingimuste kohta valgurikaste taimede puhul, sealhulgas eeskirjad maguslupiini mõiste kohta ning teravilja ja valgurikaste taimede segu toetuskõlblikkuse kohta.”

(46) Artiklile 84 lisatakse järgmine lõik:

„Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed seoses vähenduskoefitsientidega, sealhulgas kõnealuste koefitsientide arvutusmeetodi ja kehtestamise kuupäevaga.”

(47) Artiklile 85 lisatakse järgmised lõiked:

„4. Selleks et tagada liidu vahendite tõhus ja sihipärane kasutamine ning põllukultuuripõhiste kavade tõhus haldamine, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad miinimumpindala kohta ning käesolevas jaos osutatud põllukultuuride külvi ja harimist käsitlevate erinõuete kohta.

5. Selleks et tagada põllukultuuripõhiste kavade tõhus haldamine, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad, milles sätestatakse toetuskõlblikkuse tingimused põllumajanduslike maatükkide puhul, kuhu on istutatud päklikpuud, eeskirjad minimaalse põllu suuruse ja puude tiheduse kohta ning eeskirjad artiklites 86 ja 120 osutatud päklikite riikliku toetuse saamise tingimuste kohta.”

(48) Artiklit 87 muudetakse järgmiselt:

a) Lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Taotletud seemnetoetus ei tohi ületada komisjoni poolt rakendusaktidega kindlaks määratud ülemmäära, mis vastab asjaomaste liikide eest makstava seemnetoetuse osale käesoleva määruse artiklis 40 osutatud riiklikus ülemmääras, mis on kindlaks määratud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 64 lõike 2 kohaselt („seemnetoetuse ülemmäär”). Uute liikmesriikide puhul vastab seemnetoetuse ülemmäär käesoleva määruse XIV lisas sätestatud summadele.”

b) Lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Selleks et kaitsta inimeste tervist, määrab komisjon delegeeritud õigusaktidega kindlaks kanepisordid (*Cannabis sativa L.*), mille puhul antakse käesoleva artikliga ettenähtud seemnetoetust.”

c) Lisatakse järgmised lõiked:

„5. Põllukultuuripõhiste toetuskavade kohaldamiseks kehtestab komisjon delegeeritud õigusaktidega eliitseemne ja ametlikult sertifitseeritud seemne mõiste.

6. Selleks et tagada liidu vahendite tõhus ja sihipärane kasutamine seemnetoetuse puhul, kehtestab komisjon delegeeritud õigusaktidega tingimused tootmise, toetuskõlblike territooriumide ja seemnete turustamise kohta.

7. Selleks et tagada liidu vahendite tõhus ja sihipärane kasutamine ning põllukultuuripõhiste kavade tõhus haldamine, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad miinimumpindala kohta ning käesolevas jaos osutatud põllukultuuride külvi ja harimist käsitlevate erinõuete kohta.

8. Selleks et kehtestada loetelu otsetoetuskõlblikest kanepisortidest ja kaitsta inimeste tervist, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad, mille kohaselt on toetuste maksmise tingimuseks teatavate sortide sertifitseeritud seemne kasutamine ja milles sätestatakse artikli 87 lõikes 4 osutatud kanepisortide kindlaksmääramise kord.

9. Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed seoses teabega, mida seemnetootmisettevõtted või sordiaretajad peavad esitama toetuskõlblikkuse kontrollimiseks.”

(49) Artiklit 89 muudetakse järgmiselt.

a) Lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid kiidavad heaks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud maa ja sordid vastavalt lõikes 3 osutatud eeskirjadele ja tingimustele.

b) Lisatakse järgmised lõiked:

„3. Selleks et tagada põllukultuuripõhiste kavade tõhus haldamine, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad ja kehtestab tingimused maa ja sortide heakskiitmise kohta puuvilla eritoetuse puhul.

4. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad heakskiitmise menetluse ja tootjatele kõnealusest heakskiitmisest teatamise kohta.”

(50) Artikli 90 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Põllukultuuripõhiste toetuskavade kohaldamiseks võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad puuvilla toetuse andmise tingimuste kohta, sealhulgas eeskirjad toetuskõlblikkuse nõuete ja agronoomiatavade kohta.

Komisjon võib rakendusaktidega kehtestada eeskirjad lõikes 4 osutatud vähendamise arvutamise kohta.”

(51) Artiklit 91 muudetakse järgmiselt.

a) Lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriik, kus toorpuuvilla töötledajad on asutatud, kiidab heaks tootmisharudevahelise organisatsiooni, mis täidab lõikes 3 osutatud kriteeriume.”

b) Lisatakse lõige 3:

„3. Põllukultuuripõhiste toetuskavade tõhusaks kohaldamiseks võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu tootmisharudevaheliste organisatsioonide heakskiitmise kriteeriumid ja tootjate kohustused. Lisaks kehtestab komisjon eeskirjad juhuks, kui heakskiidetud tootmisharudevaheline organisatsioon ei vasta kõnealustele kriteeriumidele.”

(52) Artiklile 97 lisatakse järgmised lõiked:

„5. Põllumajandustootjate õiguste kaitseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta konkreetsed mõisted käesoleva jaos kohaldamiseks.

6. Selleks et tagada liidu vahendite tõhus ja sihipärane kasutamine puu- ja köögivilja üleminekutoetuste puhul, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta:

- a) toodeteks töötlemise lepingu nõuded lõike 3 kohaselt;
- b) eeskirjad karistuste kohta juhul, kui leitakse, et heakskiidetud esmatöötleja või kokkuostja ei täida käesolevas peatükis sätestatud kohustusi või käesoleva peatüki alusel vastuvõetud riiklikke sätteid, või kui heakskiidetud esmatöötleja või kokkuostja ei võimalda või ei hõlbusta pädevate asutuste tehtavaid kontrole.

7. Selleks et tagada liidu vahendite tõhus ja sihipärane kasutamine, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad miinimumpindala kohta ning käesolevas jaos osutatud põllukultuuride külvi ja harimist käsitlevate erinõuete kohta.

8. Komisjon võtab rakendusaktidega meetmed seoses esmatöötleja või kokkuostja heakskiitmise ja kontrollimisega liikmesriikide poolt ning liikmesriikide avaldatava heakskiidetud esmatöötlejate ja kokkuostjate loeteluga, liikmesriikide kehtestatava soovitusliku toetussummaga ja toetussumma alusega.”

(53) Artiklile 98 lisatakse järgmised lõiked:

„7. Põllumajandustootjate õiguste kaitseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega käesoleva jao kohaldamiseks vastu võtta konkreetsed mõisted.

8. Selleks et tagada liidu vahendite tõhus ja sihipärane kasutamine marjade üleminekutoetuste puhul, võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta järgmised eeskirjad:

- a) toodeteks töötlemise lepingu nõuded lõike 2 kohaselt;
- b) eeskirjad karistuste kohta juhul, kui leitakse, et heakskiidetud esmatöötleja või kokkuostja ei täida käesolevas peatükis sätestatud kohustusi või käesoleva peatüki alusel vastuvõetud riiklikke sätteid, või kui heakskiidetud esmatöötleja või kokkuostja ei võimalda või ei hõlbusta pädevate asutuste tehtavaid kontrole;
- c) eeskirjad miinimumpindala kohta ning käesolevas jaos osutatud põllukultuuride külvi ja harimist käsitlevate erinõuete kohta.

9. Komisjon võtab rakendusaktidega meetmed seoses esmatöötleja või kokkuostja heakskiitmise ja kontrollimisega liikmesriikide poolt ning liikmesriikide avaldatava heakskiidetud esmatöötlejate ja kokkuostjate loeteluga, liikmesriikide kehtestatava soovitusliku toetussummaga ja toetussumma alusega.”

(54) Artikli 101 lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjon kehtestab rakendusaktidega kõnealuste piirkondade loetelu.

Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad esimeses lõigus osutatud kriteeriumidele vastavate piirkondade kontrollimise ja nendest teatamise kohta.”

(55) Artiklit 103 muudetakse järgmiselt.

a) Lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Põllumajandustootjatele makstakse toetust vastavalt uttede ja/või kitsede arvule, keda peetakse nende põllumajandusettevõtetes artikli 128 lõikes 2 sätestatud korras kindlaksmääratava minimaalse ajavahemiku jooksul.

Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad põllumajandustootjate esitatavate taotluste, deklaratsioonide ja muude dokumentide kohta, toetuse saamiseks vajalike loomapidamistingimuste täitmise kohta ning lambapiima või lambapiimal põhinevaid tooteid turustavate põllumajandustootjate loetelu koostamise kohta.”

b) Lisatakse järgmine lõige:

„3. Riikliku reservi nõuetekohaseks haldamiseks ja toetusesaajate õiguste kaitseks võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu:

a) eeskirjad toetusõiguste kasutamise, üleandmise ja ajutise rentimise kohta lamba- ja kitseliha sektoris, nagu on osutatud artiklis 52;

b) eeskirjad toetuse saamise kohta lamba- ja kitseliha sektoris, nagu on osutatud artiklis 52 põllumajandustootjate puhul, kes ei oma maad, mida nad kasutavad.”

(56) Artiklile 104 lisatakse järgmine lõige:

„5. Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed seoses individuaalülemmäärade arvutamise ja õiguste ümardamisega.”

(57) Artiklit 105 muudetakse järgmiselt.

a) Lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

„Kui põllumajandustootja on omandanud toetusõigused riiklikust reservist tasuta, ei ole tal lubatud oma õigusi kolme järgmise aasta jooksul üle anda või ajutiselt rentida, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel.”

b) Lisatakse järgmised lõiked:

„5. Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed seoses põllumajandustootjate poolt pädevale asutusele teatamisega üleandmisest ja/või rentimisest, individuaalülemmäärade kehtestamisega ja teatamisega põllumajandustootjatest toetusõiguste üleandmise või ajutise rentimise korral ning seoses riiklikust reservist üleandmise ja ajutise rentimisega.

6. Komisjon võib rakendusaktidega võtta vajalikud meetmed seoses käesoleva jao alusel määratud selliste toetuse saamise õiguste tühistamise ja ümberjaotamisega, mis on jäänud kasutamata.”

(58) Artiklit 110 muudetakse järgmiselt.

a) Lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid võivad halduslikel põhjustel ette näha, et toetusetaotlused artiklis 19 osutatud otsetoetuste saamiseks erilisatasu puhul esitatakse loomade miinimumarvu kohta, tingimusel et see arv ei ületa kolme.”

(b) Lõike 3 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) peab põllumajandustootja pidama iga taotlusega hõlmatud looma nuumal teatava ajavahemiku jooksul, mille komisjon määrab kindlaks rakendusaktidega,”

c) Lõikele 4 lisatakse järgmine lõik:

„Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed seoses toetusesummaga, mida antakse juhul, kui esimeses lõigus osutatud proportsionaalse vähendamise tulemusel ei saada täisarvu toetuskõlblikke loomi.”

d) Lõikele 5 lisatakse järgmine lõik:

„Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad teatiste kohta, mida liikmesriigid esitavad komisjonile seoses esimese lõigu kohaselt võetavate meetmetega.”

e) Lõikele 6 lisatakse järgmine lõik:

„Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed seoses toetuse andmisega loomade tapmise ajal, sealhulgas sätted vanuseklasside, toetusetaotluste ja saatedokumentide kohta, samuti sätted nõutud loomapidamisperioodi kohta sellisel juhul ning rümbamassi kehtestamise kohta.”

f) Lisatakse järgmine lõige:

„9. Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed, milles käsitletakse taotlusi, toetuse andmist loomade puhul, kes lõike 4 kohase proportsionaalse vähendamise tõttu ei ole toetuskõlblikud, määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 6 osutatud loomapassi ja käesoleva artikli lõike 3 punktis b osutatud riiklike haldusdokumente ning komisjonile teatamist, juhul kui liikmesriigid otsustavad määrata 109 punktis a osutatud muid piirkondi või muuta oma territooriumil olevaid piirkondi.”

(59) Artiklit 111 muudetakse järgmiselt.

a) Lõikele 1 lisatakse järgmised lõigud:

„Liikmesriigid võivad halduslikel põhjustel ette näha, et toetusetaotlused artiklis 19 osutatud otsetoetuste saamiseks seoses ammlehmatoetusega, esitatakse loomade miinimumarvu kohta, tingimusel et see arv ei ületa kolme.

Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed seoses toetusetaotlustega.”

b) Lõiget 2 muudetakse järgmiselt.

i) Teise lõigu järele lisatakse järgmine lõik:

„Komisjon võtab rakendusaktidega vastu:

a) vajalikud meetmed seoses teises lõigus osutatud kuuekuulise loomapidamisajaga ja liikmesriikide kohustusega teatada komisjonile koguselise piirangu muutmisest või selle loobumisest;

b) eeskirjad kuupäeva kohta, mida tuleb arvestada ammlehmatoetuse saamise tingimustele vastava individuaalse piimakvoodi kindlaksmääramisel.”

ii) Lisatakse järgmine lõik:

„Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed seoses keskmise piimaanni arvutamise.”

c) Lõiget 5 muudetakse järgmiselt.

i) Esimese lõigu järele lisatakse järgmine lõik:

„Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed seoses komisjoni teavitamisega toetuse saamise lisatingimustest.”

ii) Lisatakse järgmine lõik:

„Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed seoses:

a) liikmesriikide teatistega lisatingimuste kohta täiendava riikliku ammlehmatoetuse saamiseks ning

b) otsusega, mille komisjon teeb rakendusaktiga ja ilma artiklis 141c osutatud komitee abita liikmesriikide kohta, kes vastavad neljandas lõigus sätestatud tingimustele.”

d) Lisatakse järgmised lõiked:

„7. Kava nõuetekohaseks haldamiseks ja toetusesaajate õiguste kaitseks võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu:

a) eeskirjad selliste lehmade toetuskõlblikkuse kohta, kes kuuluvad artikli 53 lõikes 1 osutatud ammlehmatoetuse puhul lihalehmade alla;

b) eeskirjad õiguste kasutamise, loovutamise ja ajutise üleandmise kohta artikli 53 lõikes 1 osutatud ammlehmatoetuse puhul;

c) eeskirjad artikli 53 lõikes 1 osutatud ammlehματοetuse saamise kohta põllumajandustootjate puhul, kes ei oma maad, mida nad kasutavad.

d) eeskirjad toetuskõlblikkuse kohta käesoleva artikli lõikega 5 ettenähtud täiendava riikliku ammlehματοetuse puhul.

8. Selleks et tagada toetusesaajate kohustuste täitmine, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad toetusõiguste saamise kohta seoses artikli 53 lõikes 1 osutatud ammlehματοetusega, mille puhul antakse osalised õigused.”

(60) Artiklit 112 muudetakse järgmiselt.

a) Lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed seoses individuaalülemmäära kehtestamisega põllumajandustootja kohta.”

b) Lisatakse järgmine lõige:

„6. Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed seoses osaliste õiguste ümardamisega.”

(61) Artiklit 113 muudetakse järgmiselt.

a) Lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

„Kui põllumajandustootja on saanud toetusõigused riiklikust reservist tasuta, ei ole tal lubatud oma õigusi kolme järgmise kalendriaasta jooksul üle anda ega/või ajutiselt rentida, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud erijuhtudel.”

b) Lisatakse järgmine lõige:

„5. „Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad seoses:

a) liikmesriikide pädevatele asutustele õigusi üleandvate ja/või ajutiselt rentivate ning õigusi saavate põllumajandustootjate teatamisega toetusõiguste üleandmisest ja/või ajutisest rentimisest,

b) uue individuaalmäära kehtestamisega liikmesriigi poolt ja sellest teatamisega põllumajandustootjale toetusõiguste üleandmise või ajutise rentimise korral,

c) toetusõiguste üleandmise ja/ või ajutise rentimisega riiklikust reservist.”

(62) Artiklile 115 lisatakse järgmised lõiked:

„3. Toetusesaajate õiguste kaitseks võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad lõikes 1 osutatud mullikate eritoetuse saamise kohta põllumajandustootjate puhul, kelle mullikakari on mõeldud lehmakarja uuendamiseks.

4. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad seoses:

- a) komisjonile teatamisega liikmesriikide poolt sellest, et nad kasutavad lõikega 1 ettenähtud võimalust, teatamisega andmetest, mille alusel tehakse kindlaks, et kõnealuses lõikes sätestatud tingimused on täidetud, teatamisega nende kehtestatud konkreetsest ülemmäärast ning kõnealuse ülemmäära muutmisest ja vastuvõetud kriteeriumidest, et tagada toetuse maksmine põllumajandustootjate puhul, kelle mullikakari on mõeldud lehmakarja uuendamiseks;
- b) komisjoni otsusega liikmesriikide kohta, kes vastavad lõikes 1 sätestatud tingimustele;
- c) toetusesummaga, mida antakse juhul, kui esimeses lõikes osutatud proportsionaalse vähendamise tulemusel ei saada täisarvu toetuskõlblikke loomi;
- d) minimaalse peetavate loomade arvuga;
- e) loomade arvu ümardamisega, kui artikli 111 lõike 2 teise lõigu kohaselt protsentides väljendatud mullikate maksimumarvu arvutamisel saadud tulemus ei ole täisarv.”

(63) Artiklit 116 muudetakse järgmiselt.

a) Lõiget 1 muudetakse järgmiselt.

i) Esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Põllumajandustootjal, kes peab oma põllumajandusettevõttes veiseid, on taotluse korral õigus saada tapatoetust. See makstakse toetuskõlblike loomade tapmisel või kolmandasse riiki eksportimisel ja riikliku ülemmäära piires, mille komisjon määrab kindlaks rakendusaktidega.”

ii) Kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Teise lõigu punktides a ja b loetletud loomad on kõlblikud tapatoetuse saamiseks, tingimusel et põllumajandustootja on neid pidanud ajavahemiku jooksul, mille komisjon määrab kindlaks rakendusaktidega.”

b) Lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjon kehtestab rakendusaktidega lõikes 1 osutatud riiklikud ülemmäärad. Kõnealused ülemmäärad kehtestatakse iga liikmesriigi kohta ning eraldi kõnealuse lõike teise lõigu punktides a ja b kindlaksmääratud loomarühmade kohta. Iga ülemmäär vastab kõnealuses liikmesriigis kummaski rühmas 1995. aastal tapetud loomade arvule. Igale ülemmäärale lisatakse kolmandatesse riikidesse eksporditud loomade arv vastavalt Eurostati andmetele või muudele kõnealuse aasta kohta ametlikult avaldatud ja komisjoni poolt kinnitatud statistilistele andmetele.

c) Lisatakse järgmised lõiked:

„5. Selleks et tagada liidu vahendite tõhus ja sihipärane kasutamine, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad osalemiskinnituse esitamise kohustuse kohta käesoleva artikliga ettenähtud tapatoetuse saamiseks.

6. Käesoleva artikliga ettenähtud tapatoetuse taotlemiseks võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad rümpade toetuskõlblikkuse kohta.

7. Toetusesaajate õiguste kaitse tagamiseks võib komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu võtta eeskirjad käesoleva artikli kohase tapatoetuse summa kohta, kui toetuskõlblike loomade arv ei ole täisarv.”

(64) Artiklit 117 muudetakse järgmiselt.

a) Teine lõik asendatakse järgmisega:

„Looma peetakse samuti toetuskõlblikuks, kui määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 7 lõike 1 teises taandes sätestatud teave on edastatud pädevale asutusele loomapidamisperioodi esimesel päeval, nagu komisjon on rakendusaktidega kindlaks määranud.”

b) Lisatakse järgmised lõigud:

„Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad seoses:

- põllumajandustootjate esitatavate toetusetaotluste ja dokumentidega, loomapidamisperioodi kindlaksmääramisega ning loomade identifitseerimisel ja registreerimisel kohaldatava menetlusega;
- operatiivse sündmusega, et määrata kindlaks aasta, mille kohta loomad on jaotatud kohaldatava toetusõiguse kindlaksmääramiseks ja abimäära kohaldamiseks ning proportsionaalse vähendamise arvutamiseks;
- käesolevas jaos kehtestatud kasutamata jäänud toetusõiguste tühistamise ja ümberjaotamisega.”

(65) Artikli 119 lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad väljaarvamise pikendamise kohta.”

(66) Artiklile 124 lisatakse järgmised lõiked:

„9. Käesolevas jaotises osutatud ühtse pindalatoetuse kava kohaldamiseks määrab komisjon delegeeritud õigusaktidega kindlaks ühtse pindalatoetuse kava alla kuuluvad põllumajandusmaad, nagu on sätestatud lõikes 1, ja toetuskõlbliku ala miinimumsuuruse põllumajandusettevõtte kohta, mille jaoks saab toetust taotleda, kui see on vähemalt 0,3 hektarit, nagu on sätestatud lõike 2 kolmandas lõigus.

10. Selleks et kehtestada loetelu otsetoetuskõlblikest kanepisortidest ja kaitsta inimeste tervist, võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad, mille kohaselt on toetuste maksmise tingimuseks teatavate sortide sertifitseeritud seemne kasutamine ja milles sätestatakse artiklis 39 osutatud kanepisortide kindlaksmääramise kord.”

(67) Artiklile 126 lisatakse järgmine lõige:

„4. Lähtuvalt iga liikmesriigi valikust määrab komisjon rakendusaktidega kindlaks käesolevas artiklis osutatud toetusele vastava ülemmäära.”

(68) Artiklile 127 lisatakse järgmine lõige:

„3. Lähtuvalt iga liikmesriigi valikust määrab komisjon rakendusaktidega kindlaks käesolevas artiklis osutatud toetusele vastava ülemmäära.”

(69) Artiklit 128 muudetakse järgmiselt.

a) Lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Sel juhul maksab asjaomane liikmesriik igal aastal põllumajandustootjatele lisatoetust komisjoni rakendusaktidega kehtestatud ülemmäära piires.”

b) Lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Sel juhul maksab asjaomane liikmesriik igal aastal põllumajandustootjatele lisatoetust komisjoni rakendusaktidega kehtestatud ülemmäära piires.”

(70) Artiklile 129 lisatakse järgmine lõige:

„4. Lähtuvalt iga liikmesriigi valikust määrab komisjon rakendusaktidega kindlaks käesolevas artiklis osutatud toetusele vastava ülemmäära.”

(71) Artikli 131 lõike 4 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjon kehtestab rakendusaktidega lõikes 1 osutatud summad.”

(72) Artiklit 132 muudetakse järgmiselt.

a) Lõike 2 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Kui komisjon annab rakendusaktidega ja ilma artiklis 141c osutatud komitee abita selleks loa, on uutel liikmesriikidel võimalik täiendada mis tahes otsetoetusi.”

b) Lisatakse järgmised lõiked:

„9. Täiendavate riiklike otsetoetuste kohaldamiseks võtab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastu eeskirjad kõnealuse toetuse andmise kohta lõike 7 punkti b kohaldamisel.

10. Komisjon võtab rakendusaktidega vajalikud meetmed:

- juhul, kui täiendavad riiklikud otsetoetused ületavad komisjoni lubatud piirmäära;
- seoses kontrollidega.”

(73) Artiklile 139 lisatakse järgmine lõik:

„Artikliga 132 ettenähtud täiendavaid riiklikke otsetoetusi, mida ei maksta kooskõlas komisjoni loaga, käsitatakse ebaseadusliku riigiabina nõukogu määruse (EÜ) nr 659/1999* tähenduses.

* EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1.”

(74) Artiklile 140 lisatakse järgmine lõik:

„Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad liikmesriikide poolt komisjonile esitatava teabe, dokumentide, statistika ja aruannete kohta, samuti teatamise tähtaegade ja teatamisviiside kohta.”

(75) Artiklid 141 ja 142 jäetakse välja.

(76) VII jaotise 1. peatükki lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 141a

Komisjoni volitused

Kui komisjonile on antud volitused, tegutseb ta delegeeritud õigusaktide puhul kooskõlas artiklis 141b osutatud menetlusega ning rakendusaktide puhul kooskõlas artiklis 141c osutatud menetlusega, juhul kui käesoleva määrusega ei ole teisiti sätestatud.

Artikkel 141b

Delegeeritud õigusaktid

1. Komisjonile antakse määramata ajaks õigus võtta vastu käesolevas määruses osutatud delegeeritud õigusakte.

Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad lõikes 1 osutatud volituste delegeerimise tagasi võtta.

Institutsioon, kes on algatanud sisemenetluse, et otsustada, kas volituste delegeerimine tuleks tagasi võtta, püüab sellest teavitada teist institutsiooni ja komisjoni mõistliku aja jooksul enne lõpliku otsuse tegemist, viidates delegeeritud volitustele, mille ta võib tagasi võtta, ja võimalikele tagasivõtmise põhjustele.

Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub kohe või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta

juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust. Otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes esitada vastuväiteid kahe kuu jooksul alates õigusakti teatavakstegemisest. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega ühe kuu võrra.

Kui pärast selle tähtaja möödumist ei ole Euroopa Parlament ega nõukogu delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitanud, avaldatakse see *Euroopa Liidu Teatajas* ning õigusakt jõustub aktis nimetatud kuupäeval.

Delegeeritud õigusakt võidakse avaldada *Euroopa Liidu Teatajas* ja see võib jõustuda enne kõnealuse ajavahemiku lõppu, kui nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu on komisjoni teavitanud sellest, et nad ei kavatse esitada vastuväiteid.

Kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid, õigusakt ei jõustu. Vastuväiteid esitanud institutsioon põhjendab delegeeritud õigusakti suhtes esitatud vastuväiteid.

Artikkel 141c

Rakendusaktid – komitee

[Täidetakse pärast seda, kui on vastu võetud praegu Euroopa Parlamendis ja nõukogus arutlusel olev määrus ELi lepingu artikli 291 lõikes 2 osutatud kontrollimeetmete kohta.]

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates [1. jaanuarist 2012].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

(koht) ... (kuupäev)

Euroopa Parlamendi nimel
President

Nõukogu nimel
Eesistuja

FINANTSSELGITUS

AGRI/I.1-D/440787_rev 1(MB/tm)
6.15.2010.1

KUUPÄEV: 27/07/2010

1. EELARVERUBRIIK:		ASSIGNEERINGUD		
05 03 Otsetoetused				
2. PEALKIRI:				
Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003				
3. ÕIGUSLIK ALUS:				
Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 43.				
4. EESMÄRGID:				
Viia nõukogu määruses (EÜ) nr 73/2009 sätestatud komisjoni rakendusvolitused vastavusse eristusega komisjoni delegeeritud volituste ja rakendamisolituste vahel, mis võeti kasutusele Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291.				
5. FINANTSMÕJU	12-KUULINE PERIOOD	JOOKSEV EELARVEAAST A	JÄRGMINE EELARVEAASTA	
	(miljonites eurodes)	2010 (miljonites eurodes)	2011 (miljonites eurodes)	
5.0 KULUD	-	-	-	
- EÜ EELARVEST MAKSTAVAD (TOETUSED/SEKKUMISED)				
- RIIGIASUTUSED				
- MUUD				
5.1 TULU	-	-	-	
- EÜ OMAVAHENDID (LÕIVUD/TOLLIMAKSUD)				
- SISERIIKLIKUD				
	2010	2011	2012	2013
5.0.1 KAVANDATUD KULUD	-	-	-	-
5.1.1 KAVANDATUD TULUD	-	-	-	-
5.2 ARVUTUSMEETOD:				
-				
6.0 KAS PROJEKTI SAAB RAHASTADA JOOKSVA EELARVE ASJAKOHASES PEATÜKIS KIRJENDATUD ASSIGNEERINGUTEST?			JAH EI	
6.1 KAS PROJEKTI SAAB RAHASTADA ASSIGNEERINGUTE ÜMBERPAIGUTAMISEGA JOOKSVA EELARVE PEATÜKKIDE VAHEL?			JAH EI	
6.2 KAS ON VAJA LISAEELARVET?			JAH EI	
6.3 KAS TULEVASTESSE EELARVETESSE ON VAJA KIRJENDADA ASSIGNEERINGUID?			JAH EI	
MÄRKUSED:				
Ettepaneku eesmärk on viia nõukogu määruses (EÜ) nr 73/2009 sätestatud komisjoni volitused vastavusse eristusega komisjoni delegeeritud volituste ja rakendamisolituste vahel, mis võeti kasutusele Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291. Ettepanekuga ei kaasne täiendavaid kulusid ühenduse eelarvele.				
Käesolev ettepanek lihtsustab nõuetele vastavuse valdkonda, andes liikmesriikidele võimaluse mitte nõuda põllumajanduslike maatükkide deklareerimist põllumajandustootjatelt, kelle ettevõtte kogupindala on alla ühe hektari. Ettepaneku rahalist mõju ei ole võimalik määrata.				